

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úrnak

Ügyszám: IV/718-1/2018.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/718-1/2018
Érkezett:	2018 JÚN 14.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	<i>li</i>

Tisztelt Főtitkár Úr!

Alulírott „Ibránytej” Állattenyésztő és Tejtermelő Kft. kérelmező az általunk jogi képviselőnk útján előterjesztett alkotmányjogi panaszunk nyomán érkezett **IV/718-1/2017. számú** felhívására hivatkozással az alkotmányjogi panaszunkat az alábbiakkal egészítjük ki már igazolt jogi képviselőnk útján:

Előadjuk, hogy a már előterjesztett kérelmünkből megállapítható, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal érintett ügyben az alperes a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, más jogorvoslati lehetőség már nincs az alperes számára biztosítva. (Abtv. 26-27.§)

A Főtitkár Úr felhívásában foglaltak szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia (Abtv. 52.§(1)). A kérelem akkor határozott, ha tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. A tájékoztatásra is tekintettel az alábbiak szerint jelöljük meg a Nyíregyházi Törvényszék 2.G.15-15-040174/22/I. számú, a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.222/2016/6. számú, illetőleg a Kúria Pfv.V.22.466/2016/14. sorszámú ítéletének azon rendelkezéseit, amelyek ellentétesek az Alaptörvénynek az általunk megjelölt rendelkezéseivel.

Az Alaptörvény XIII. cikke szerint „Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár”

A perbeli adatokból megállapítható, hogy az [REDACTED] z Ibránytej Kft-t kizárta tagjainak sorából és árverésen az Ibránytej Kft. üzletrészét értékesítette. Ennek az üzletrésznek az ellenértékét minden ellentételezés nélkül vonta el a Debreceni Ítéltábla és a Kúria, amikor a [REDACTED] elé fenn nem álló kötbértartozásba számolta bele az üzletrész ellenértékének a töredékét, ugyanis az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták, hogy az Ibránytej Kft. az árverezett üzletrésznek még a névértékét sem kapta meg, mert az [REDACTED] z egyik legnagyobb tulajdoni hányaddal rendelkező tagjának önkényesen, az árverési vételár kevesebb, mint feléért értékesítette, annak ellenére, hogy az árverési felhívás erre

nem adott lehetőséget. Az alperesnek a tulajdonhoz való joga sérült, tulajdont elvonni, kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet, nem pedig valótlan, nem létező ellenérték beszámításaként. A bírói döntések ezen okból alaptörvény-ellenesek, ezért az ítéletek hatályon kívül helyezésének van helye.

Megjegyezzük, hogy a Nyíregyházi Törvényszék ítélete még nem vonta el mindenféle ellentételezés nélkül az alperes elérvezett üzletrészánek ellenértékét, hanem „csak” az árverési vételár kevesebb, mint felét ítélte meg az alperes részére. (Amely ellenértéket a Debreceni Ítéltábla és a Kúria teljes egészében elvont)

Az Alaptörvény XV. cikke szerint „A törvény előtt mindenki egyenlő.”

Ezen alaptörvényi rendelkezésnek számtalan helyen nem felelnek meg a kérelemben megjelölt és hatályon kívül helyezni indítványozott ítéletek az alábbiak miatt:

A magyar sajtóból ismert az, hogy a [REDACTED] felperes a kormánnyal stratégiai partnerségi szerződést írt alá. A magyar tejpiac egyik vezető nagyvállalata. Az alperes az ország leghátrányosabb helyzetben lévő térségében, rendkívül nehéz gazdasági körülmények között működő kis-, illetve középállalkozás. Tudomásunk van róla, hogy a felperes igen jelentős támogatást (TAO) nyújt a labdarúgás fejlesztésére. A jelen eljárásban konkrétan tetten érhető az, hogy a törvény előtti egyenlőség elve nem érvényesült, az alábbiak miatt.

A Nyíregyházi Törvényszék a felperesek keresetét elutasította teljes mértékben, de az alperesi vizontkeresetnek csak részben adott helyet, és a többszázmilliós pervesztes felperest perveszteség ellenére nem kötelezte megfelelő perköltség viselésére.

A törvény- és a bíróságok előtti egyenlőtlenség azonban még kirívóbban kitűnik a Debreceni Ítéltábla ítéletéből, amikor a perbeli első kvótaévben megítélt az ítéltábla több, mint százmillió forintot annak az [REDACTED] felperesnek, aki az alperest a honlapjáról kizárta, aki az alperesnek szerződéstervezetet nem küldött, aki gyakorlatilag elzárkózott a termékértékesítési szerződés megkötésétől. Sőt, olyan, a jelen perben fel nem használható, évekkel korábbi, a jelen per alperese által jó szándékkal írott levelet értékel az alperes terhére, amelynek a tartalmát gyakorlatilag maga a bíróság magyarázta félre. Az alperes 2011. március 31. napján a felpereshez intézett levele szó szerint az alábbiakat tartalmazta:

„Az Ibránytej Kft. ügyvezetőjeként személyes megbeszélésünkre is hivatkozással bejelentem, hogy 2011. április 1. napjától kezdődően az Ibránytej Kft. nem kíván mezőgazdasági termékértékesítési szerződést kötni az [REDACTED]-vel ... Az [REDACTED] rendkívül szigorú feltételeket támastó

„blanketta” jellegű termékértékesítési szerződésének megkötése egyébként további egy évre korlátozná cégünk fejlesztését ... A szerződés megkötése esetén az ██████████ gyakorlatilag a teljes termelésünkre igényt tart, így egy évig a fejlesztési terveinket sem tudnánk megvalósítani ... „

Ezt a levelet a felperes F/6. alatt csatolta a keresetleveléhez. A fenti, szó szerinti idézetekből kitűnik, hogy végig arról ír az Ibránytej Kft. ügyvezetője, hogy az egy éves termékértékesítési szerződést 2011. április 1. napjától nem köti meg és arra hívja fel a felperest, mint korábbi szerződéses partnert, hogy ne küldjön szállítóeszközt április 1. napjától az alperes által termelt tej elszállítására. A perben minden fél által valósnak elfogadott levél sehol nem tartalmaz olyan kitétel, hogy az Ibránytej Kft. a jövőre nézve is, tehát a következő kvótaévekre is megtagadta a szerződés megkötését. Ehhez képest a Kúria ítélete szó szerint az alábbiakat tartalmazza (10. oldal 42. pont):

„A perben eljáró bíróságok az alperes 2011. március 31. napján kelt, a felpereshez intézett jognyilatkozat helyes értelmezésével állapították meg azt, hogy az alperes aszerint nem csupán az aktuális, 2011/2012-es kvótaévre, hanem a jövőre nézve, tehát a perbeli kvótaévekre is megtagadta a termékértékesítési szerződés megkötését. Helytálló, a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapult a másodfokú bíróságnak az a megállapítása is, hogy az alperes fentiekkel ellentétes tartalmú, 2012/2013 kvótaévre a szerződéskötési szándékát kinyilvánító, 2012. április 4. napján kelt levelének a felperessel való közlését a perben nem tudta bizonyítani.”

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A 2011. március 31. napján kelt levelet faxon küldte meg az alperes ügyvezetője – jó szándékkal – hogy feleslegesen ne küldjön a felperes tejszállító gépkocsit április 1. napjától. Ezt a faxon küldött levelet, a tartalmát félremagyarázva olyan bizonyítékként fogadták el mind a másodfokú bíróság, mind pedig a kúria, amely több, mint százmilliós tartozatlan fizetést eredményezett a felperes részére a törvény előtti egyenlőség jegyében, ugyanakkor a szintén faxon az alperes Ibránytej Kft. által a felperesnek küldött 2012. április 4. napján kelt levelet – minden bizonyítás felvétele nélkül, az elsőfokú bíróság általi ténymegállapítást mellőzve – kirekesztette mind a Debreceni Ítéltábla, mind pedig a Kúria a bizonyítékok köréből, mivel ez a levél kétséget kizáró bizonyíték volt arra, hogy nem tagadta meg az alperes erre a kvótaévre a szerződés megkötését.

A Debreceni Ítéltábla iratellenesen még azt is megállapította, hogy az alperes a 14/A/13 beadványhoz mellékelt faxigazolással „nem tudta bizonyítani” a 2012. április 4. napján kelt nyilatkozat elküldését az alperes, mivel az igazoláson „nincs feltüntetve, hogy milyen címre lett elküldve a levél, illetve, hogy ez a levél volt-e akkor elküldve”. A faxigazolással kapcsolatosan az elsőfokú bíróság nem folytatott le bizonyítást, mivel egy szokványos, a faxgép által kiadott, a címzett felperes faxszámát és az egyéb

adatokat is tartalmazó igazolás volt az alperes által feladott levél. Az ítéletábra, anélkül, hogy bármilyen vizsgálatnak az elsőfokú bíróság által elfogadott igazolást alávetette volna, kirekesztette azt a bizonyítás köréből és teljesen figyelmen kívül hagyta, annak érdekében, hogy az alperes több, mint százmillió forintos kötbérvisszatérítettségét megállapíthassa.

Az ítéletábra azt is megállapította, hogy: *„a felperes nem tudta kétséget kizáróan bizonyítani azt, hogy valóban küldött az alperesnek egy taggyűlés által elfogadott tartalmú szerződést, ez a felperes oldalán jelentkező mulasztás azonban nem ad alapot az alperes felróható magatartásának kimentésére.”*

A törvény előtti egyenlőtlenség jegyében a felperesnek az sem felróható, hogy nem küld szerződés tervezetet az alperesnek egyáltalán, míg az alperesnek azt is felrója a bíróság, hogy nem ment el annak a felperesnek a taggyűlésére, aki kitiltotta a honlapjáról, és annak ellenére, hogy az alperes tagja volt a felperesnek ekkor még, semmilyen tájékoztatást egy éven át a felperes az alperesnek nem küldött, miközben a különböző hozzájárulásokat az alperes a felperesnek egyébként megfizette.

Az ítéletábra egész addig megy el, hogy a 2012. április 4. napján kelt azon alperesi levelet, amelyben közli, hogy hajlandó szerződést kötni – annak ellenére, hogy eleve a kvótaév megkezdését követően küldött a felperes egy felszólítást – nem csupán kirekeszti a bizonyítékok köréből, mivel „annak megérkezését a felperes tagadta”, hanem az ítéletábra azt is megállapítja, hogy az alperes ennek a levélnek a felpereshez történő megérkezését az alperes bizonyítani tudta volna, még ismételtlen meg kellett volna keresni a felperest a szerződéses kapcsolat helyreállítása érdekében.

Az iratokhoz A/13 alatt csatolt 2012. április 4. napján kelt levél tartalmából egyértelműen megállapítható, hogy az alperes nem zárkózott el a szerződéskötéstől, kifejezetten szerződés megküldését és az alperesi munkatársakkal való kapcsolat felvételét kérte a felperestől. Egy ilyen levélre amennyiben az alperes választ nem kap, értelmezhetetlen az az ítéleti megállapítás, hogy a kvótaév megkezdését követően miért kellene ismételtlen megkeresni a felperest az alperesnek.

Mindezekből megállapítható, hogy a kérelemben hatályon kívül helyezni kívánt ítéletekben csak és kizárólag egy szerződéses kötelemben az alperesnek vannak kötelezettségei, a felperesnek semmit nem kell tenni, az együttműködést megtagadhatja, szerződést küldenie nem kell, elég, ha két évvel később (!) bejelenti egy szabolcsi kisvállalkozás felé a közel negyedmilliárdos kötbérvisszatérítettségét.

A fent idézett részek a Debreceni Ítéletábra ítéletének 11. oldaláról valók, és ugyanezen oldalon állapítja meg, szintén az alperes terhére a Debreceni Ítéletábra az alábbiakat, amelyeket egyébként a Kúria ítélete is elfogadott:

Amivel a Debreceni Ítéltábla megindokolta azt, hogy miért nem volt felróható az alperes részére a 2013-2014-es kvótaévben a szerződéskötés elmaradása, minden vonatkozásban, minden hivatkozásában igaz arra a 2012-2013-as kvótaévre is, amely vonatkozásában megállapította az alperes felróhatóságát és több, mint százmilliós alaptalan kötbérfizetésre kötelezte az Ibránytej Kft. alperest. A megítélt kvótaévben sem küldött sem blankettaszerződést, sem olyan tervezetet, amelyet egyébként a taggyűlés megvitatott volna. Ez bizonyított. Nem volt mit az alperesnek aláírva megküldenie. Miközben a 2012. április 4. napján kelt levelet kirekesztette a bizonyítás köréből mind az ítéltábla, mind a kúria, addig bizonyított, hogy ebben a levélben kérte az alperes a taggyűlési jegyzőkönyv megküldését is, nem csupán a blankettaszerződés tervezetét és a jegyzőkönyvmásolatot megküldte a felperes, a blankettaszerződést pedig nem. Megjegyezzük, hogy a 2012 április 4-én kelt, az alperes teljes vétlenségét bizonyító levelet előbb nem tagadta a felperes, majd egy irodai dolgozóra hivatkozással letagadta.

A Ptk. 205.§ együttműködési kötelezettséget ír elő a szerződéskötő feleknek. A szerződéses kapcsolatokban különösen fontos a törvény előtti egyenlőség. Álláspontunk szerint Magyarországon az esélyegyenlőség és a társadalmi felzárkózás megvalósítását, amelyet az Alaptörvény szerint Magyarország külön intézkedésekkel is segíti, nem segítik elő az olyan, jelen kérelemben támadotthoz hasonló ítéletek, ahol az ország egyik legnagyobb vállalata immár évek óta a tejszíni helyzetre hivatkozással csekély eredményeket produkál és a saját tagjaival szemben pedig az összes megtermelt termék harminc százalékát követeli – sajnos a bírósági ítéletek szerint eredménnyel – teljesen alaptalanul, úgy, hogy egyébként semmilyen kárt nem szenvedett.

Előadjuk, hogy a Kúria ítéletének 10. oldala, a 42. pontban egyértelműen megállapítja, hogy a felperes másolt, hiszen nem küldte meg a taggyűlés által elfogadott szerződést, vagyis nem volt olyan szerződés, amit visszaküldhetett volna az alperes a felperesnek, ez a másolás nem felróható a felperesnek, az, hogy az alperesnek megküldött szerződés hiányában nem volt mivel szerződést kötnie, az az alperesnek felróható, így a felperes másolása büntetlen, míg az alperes fizethet a felperesnek több, mint százhusz millió forintot.

Az Alaptörvény XXIV. cikke szerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az eredetileg benyújtott alperesi kérelemben, a Debreceni Ítéltábla ítélete ellen benyújtott felülvizsgálati kérelemben és a jelen eljárásban benyújtott kérelmünkben sajnos számos olyan alkalomra tudunk hivatkozni, amikor az [REDACTED] felperes másolását az eljáró bíróságok egyáltalán nem szankcionálták, míg az alperes nem létező másolásait – lásd 2011. márciusi levél

félremagyarázása vagy a 2012. áprilisi levél mellőzése – az alperes terhére értékelik. Különösen kirívó a tisztességes eljárás hiánya a Debreceni Ítéltábla ítéletében, hiszen úgy ítélte meg a Debreceni Ítéltábla a felperesi követelés mintegy ötven százalékát – az első évre is alaptalanul igényelt kötbért – hogy az első kvótaévben is egyértelműen megállapítható volt, hogy az első perbeli kvótaév kezdetét követően küldött egyetlen levelet szerződéstervezet nélkül a felperes, ami egyértelműen bizonyítja, hogy a kvótaév előtt szóba sem állt az alperessel és a válaszlevelet pedig minden bizonyíték nélkül kirekesztett a bizonyítékok köréből, holott azt az elsőfokú bíróság elfogadta. A második kvótaév vonatkozásában történt keresetelutasítás indokai egyébként mindenben ráillenek az első kvótaévre, így ebben az évben is a kereset elutasításának lett volna helye.

A Kúria minden törvényes alap nélkül, a Debreceni Ítéltábla határozatától eltérően még további néhány millióval és jelentős perköltséggel segített a kormánnyal stratégiai partnerségben lévő [REDACTED] működését, ugyanis a felperes csatlakozó fellebbezésének helyt adott, olyan elképesztő indokkal, amelynek sem a törvény előtti egyenlőséghez, sem pedig a tisztességes eljáráshoz nem sok köze van. A Kúria ugyanis megállapította, hogy téves volt a másodfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy a felperesnek a mulasztása indította el azt az ok-okozati láncolatot, amelynek vége a 2013-2014-es kvótaévre vonatkozó szerződéskötés elmaradása volt. A Kúria azt a képtelenséget állapítja meg a jogerős határozatában, hogy mindaddig, ameddig az alperes tagsági jogviszonya fennáll, az alperest szerződéskötési kötelezettség és annak elmaradása esetén kötbérfizetés terheli. Ezért az ítéltábla által is elutasított felperesi kvótaév vonatkozásában is megállapította az alperes kötbérfizetési kötelezettségét, azonban „...mivel a felperes (ugyanakkor) a csatlakozó felülvizsgálati kérelmében csupán 3.100.000,- forint és annak keresetben megjelölt időponttól járó törvényes kamatai megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Ennél fogva az alperest terhelő marasztalási összeg felemelésének is ennyiben volt helye.” Jól láthatóan a Kúria kevesli az [REDACTED] részére megítélhető összeget és a Nyíregyházi Törvényszék és a Debreceni Ítéltábla jogerős, a második kvótaévet teljesen elutasító keresete esetében is még megítél további 3.100.000,- forintot és kamatát, holott a csatlakozó fellebbezés valóban nem is erre irányult. A felperes hivatkozott a csatlakozó felülvizsgálati kérelmében téves bizonyítékértékelésre, amelyet alaptalannak ítelt a Kúria. Tévesnek ítélte a Kúria a csatlakozó felülvizsgálati kérelemben kifejtett azt a felperesi álláspontot, miszerint a korábbi jogerős ítéletekre tekintettel ítelt dolog a kötbér jogalapja mindaddig, amíg az alperes jogviszonya fennáll. (Kúria ítélete, 37. pont) Ehhez képest ezen téves felperesi álláspontra tekintettel állapítja meg a Kúria, hogy mindaddig szerződéskötési kötelezettség áll fenn, amíg a tagsági viszony fennáll, függetlenül attól, hogy az alperesnek egyáltalán nem felróható a perbeli kvótaévekben a szerződéskötés elmaradása. A felperesi csatlakozó felülvizsgálati kérelem tekintetében elutasítja a Kúria a felperes Pp. 229.§-re való hivatkozását is.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Kúria a jogerős ítélet felülmérlegelésével minden bizonyítás felvétele nélkül adott helyt a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmének, olyan indokolással, amelyre egyébként maga a felperes sem hivatkozott. Ez álláspontunk szerint Alaptörvény-ellenes, hiszen az eljáró bíróságok ítéletei több ponton is törvény előtti egyenlőséget, részrehajlás nélküli, tisztességes eljárás elveit sértő, a józan ésszel is ellentétes döntéseknek minősülnek.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Főtitkár Úr részünkre küldött tájékoztatásában jelzi, hogy az Alaptörvény B, M, R, T, 25., 26., 28. cikkeiben megjelölt alaptörvény-sértések vonatkozásában ezek a rendelkezések nem szabályoznak az indítványozó számára biztosított alapjogot. Ezen kioktatás mellett is a jelen kérelemben hatályon kívül helyezni indítványozott ítéletek vonatkozásában kénytelenek vagyunk hivatkozni az Alaptörvény 28. cikkére, ami szerint: *„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, gazdaságos célt szolgálnak.”*

A jelen alkotmányjogi panaszunkban hivatkozott ítéletek esetében, azon túl, hogy az alperes tulajdonával kapcsolatos jogai azáltal sérülnek, hogy a Kúria is úgy foglalt állást, hogy az alperesnek a saját maga által megtermelt nyerstejre a felperes által diktált feltételek mellett szerződéskötési kötelezettsége van, ez azonban az Alaptörvény helyes értelmezése mellett nyilvánvalóan nem igaz.

Az alperes ugyanis a társasági szerződés rendelkezései ellenére sem köteles bármi áron, bármilyen feltételek mellett a tulajdonát képező egész évi nyerstejet a felperesnek értékesíteni. A társasági szerződés szerint is minden kvótaévben termékértékesítési szerződést kötnek a felek. Az Alaptörvény helyes értelmezése mellett a szerződési szabadság figyelembe vételével a feleknek kölcsönösen meg kell állapodni a szerződés feltételeiben és csak azért, mert egy társaság – jelen esetben a felperes – tagja az alperes, nem köteles eltérni éveken át a kedvezőtlen, diktált szerződéses feltételek melletti értékesítését a tulajdonát képező nyerstejnek. Tekintettel arra, hogy a jelen perbeli kvótaéveket megelőzően a Kúria arra az álláspontra helyezkedett, hogy szerződéskötési kötelezettség van, ezért a jelen per alperese már meg se merte volna tagadni a Kúria ítéletének ismeretében a jelen perbeli kvótaévek vonatkozásában a szerződés megkötését. Ezért van döntő jelentősége annak, hogy a felperes egyik kvótaévben sem kezdeményezett szerződéskötést az alperessel, amit a pereskedésre és a rendkívül rossz viszonyra – hiszen többszáz milliós kötbért fizetett ki az alperes a felperesnek úgy, hogy a felperesnek egyetlen forint kára nem keletkezett – az alperes tudomásul vette, sőt kérte még a

bíróságon is, hogy a bíróság hagyja helyben a kizárását és tudomásul vette azt is, hogy információt nem kap a felperestől, a honlapjáról letiltja, stb. Már az is a józan ész szabályaival teljesen ellentétes, hogy a jelen kvótaévekben is 30 százalékos kötbér volt megállapítva, miközben a felperes ügyvezetőjének – tejtermék-tanács elnökének – vezetésével Budapesten és az ország más pontjain is tüntetéseket szerveztek a tejtermelés veszteséges volta miatt. Ehhez képest az eljáró bíróságok a felperesi követelésnek megfelelően, az egész évi alperesi tejtermelés – tehát a teljes árbevétel – harminc százalékát ítélték meg a felperesnek kötbérként. Az elmúlt években az eljáró bíróságok ítéletei többszáz milliós indokolatlan előnyhöz juttatták a kormány stratégiai partnerét, míg a működésképtelenség határára és jelentős összegű kölcsönök felvételére kényszerítették azt az alperest, aki az ország legszegényebb régiójában cégcsoport tagjaként többszáz család megélhetését biztosítja.

Egy olyan ügyben, ahol mind a Debreceni Ítéltábla, mind a Kúria megállapítja azt, hogy a felperes még blankettaszerződést sem küldött, bizonyítottan nem működött együtt az alperessel, mégis jogosult ismét – egy elkótyavetyélt üzletrész mellett – kamatokkal, perköltséggel mintegy százhusz millió forint felvételére, álláspontunk szerint a józan ész szabályával és az Alaptörvény rendelkezéseivel is ellentétes.

Az a határozott kérelme az alperesnek, hogy ezt a törvény előtti egyenlőséget, a tulajdonhoz való jogot és a tisztességes eljárás követelményét figyelmen kívül hagyó, jelen kérelmünkben megjelölt bírósági ítéleteket az Alkotmánybíróság semmisítse meg.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Nyíregyházi Törvényszékhez 2016. 03. 01. napján benyújtott előkészítő iratunkban alperesi részről összefoglaltuk az ügy történeti tényállását és az azzal kapcsolatos jogi álláspontunkat. Ezen előkészítő iratot a jelen beadványunkhoz mellékeljük és kérjük, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság szíveskedjen az ügy elbírálásánál a jelen beadványunk, alkotmányjogi panaszunk részének tekinteni és az elbíráláskor figyelembe venni.

Nyíregyháza, 2018. 06. 11.

Tisztelettel,

„Ibránytej” Állattenyésztő és Tejtermelő Kft.

DR. HELMECZY LÁSZLÓ ügyvéd
1054 Budapest, Szemere utca 19. II/3.
1388 Budapest, Pf. 77.
T./F.: 0036/1-354-0373; 36/30-9989851
Adószám: 55075723-2-41
Céginformációs kódszám: 11713005-20388371
Képviselő: **Dr. Helmeczy László** ügyvéd